

която вечно таят в себе си робите, забутани, тъпи, невежи и която води до велики исторически подвизи на робите осъзнали позора на своето робство.“ (Ленин — т. XII стр. 305).

Победата на фашизма в Германия, както е извесно, повлече след себе си нова вълна на фашистко настъпление, която доведе в Австрия провокацията на Долфус, в Испания — ново настъпление на контрареволуцията против революционните придобивки на масите, в Полша — до фашисткото изменение на конституцията, а в Франция стегна фашистките въоръжени отряди през февруари 1934 год. за опит за държавен преврат. Но тази победа и безчинствата на фашистката диктатура предизвикаха в отговор движението на единния пролетарски фронт против фашизма в международен мащаб. Подпалването на Райхс ага, което бе сигнал на генерално настъпление на фашизма над работ. клас, завземането и сграбването на профсъюзите и другите работ. организации, стоновите на измъчените антифашисти, които се носят от подземията на фашистките казарми и концентрационни лагери, всичко това нагледно показва на масите до какво доведе разколническата роля на водачите на германската социал демокрация, които отхвърляха предложенията на комунистите за съвместна борба против настъпващия фашизъм и ги убеждава в необходимостта от обединение на всички сили на работ. класа за сваляне на фашизма.